

BUTLLETI DEL SINDICATO DE MÉDICOS DE CATALUÑA

NOVEMBRE DE 1924

ANY V — NUM. 51

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomenada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint als associats i llurs famílies amb d'institucions de Previsió i Cooperació.

“LES COMARQUES”

Trist i sens atractiu deu ésser una gran terra uniforme; la varietat és el principal element de vida i d'atracció en les grans terres. L'esperit es plasma amb el conjunt de vides distintes. L'unitat ve de la suma de les diferències que li donen caràcter i personalitat.

Poques terres tenen com la nostra una suma tan bella i vària d'encisos, d'aspectes i de caires. Per això és tan una i tan ferma.

La força de les comarques es la força del conjunt, cada comarca per ésser forta necessita ésser ella amb totes ses característiques ben fermes, ben diferenciades.

A base de les aspiracions de totes les comarques s'ha muntat nostra Associació, per a mantenir el desig de cada comarca viu, i triomfa el nostre Sindicat; sens el voler de les comarques tot deixaria d'ésser en la nostra societat i es fondria com un terròs de sucre dins l'aigua.

Les aspiracions comarcals, en el procés de la professió mèdica, són la força del conjunt, car sense la cooperació viva i constant de les seccions comarcals la vida del Sindicat seria tan migrada que no valdria la pena d'aguantar-la un mer instant.

El caràcter, l'esperit, els desitjos de les diferents contrades són ben variats; és lògic que sia així; no seran pas mai iguals els genis de les seccions comarcals de les terres planes i calentes i els de les terres altes i fredes; les que voregen el mar tindran aspiracions i conceptes ben diferents de les que estan recloses en les valls muntanyoses. Prou els metges són fills de la mateixa escola i nascuts en diferents contrades, mes així que ingressen a una comarca no poden sinó sentir-se imbuïts de la manera d'ésser d'aquella terra; no hi fa res que hagin viscut cada un en particular una vida distinta; quan s'agermanen al redós d'una mateixa terra queden dominats o, millor, amarats de la sentor de la terra i en senten les necessitats.

Aquestes necessitats, aquestes diferents maneres de veure els problemes mèdics, són ço que deuen exposar i defensar els metges dintre l'organització general, que per aquest fet està muntada amb tan ampla autonomia.

Cada comarca ha de tenir fe en ella mateixa, ella deu defensar-se, ella tindrà l'ajut de totes les altres; mes no esperi que les seves necessitats sien complides sense el seu esforç; cada qual és amo a casa seva. La vida de cada secció comarcal no li vindrà mai de fora; és dins ella mateixa on la trobarà.

Com més l'estimem, la comarca pròpia, més vida li empeltarem, que de l'amor en neix la vida en tots els ordres i és ben bé que així sia ja que és llei natural que estimem la nostra sia com sia; no busquem les causes, és per fet natural, sense més raons; com estimem els fills per cap més raó que perquè ho són.

Viviu, comarques, amb vida ufana, concentreu-vos i defenseu els vostres drets; el Sindicat, que és sols el llaç d'unió i cooperació de totes les comarques, serà al vostre costat sempre; no dormiu: visqueu.

V.

AQUEST NUMERO HA SIGUT SOTMES A LA PREVIA CENSURA MILITAR
